

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, de către avocatul Zinaida Gîrneț în numele inculpatului Rotaru Andrei, de către avocatul Oxana Saganscaia în numele inculpatului Moiseenco Dumitru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 09 decembrie 2016 și decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 august 2017, în cauza penală, în privința lui

Rotaru Andrei XXX, născut la XXX, domiciliat în r-nul XXXX, s. XXX;

și

Moiseenco Dumitru XXX, născut la XXX, domiciliat în r-nul XX, s. XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 16.08.2016 pînă la 09.12.2016;

Instanța de apel de la 16.12.2016 pînă la 24.08.2017;

Instanța de recurs de la 28.11.2017 pînă la 27.12.2017.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 09 decembrie 2016:

Rotaru Andrei a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii Rotaru Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă în formă de închisoare pentru un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Moiseenco Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 al. 2) lit. b) ,d) Cod penal, art.172 al. 1) Cod penal și s-a aplicat pedeapsă după cum urmează:

- pentru art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 5 ani închisoare;
- pentru art. 172 alin. (1) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a numit lui Moiseenco Dumitru o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni în mărime de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasa în mod solidar cu titlu de cheltuieli de judecată de la inculpații Moiseenco Dumitru și Rotaru Andrei suma de 217 lei care au fost cheltuiți pentru efectuarea expertizelor.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Rotaru Andrei la 05 noiembrie 2015, în jurul orelor 00:30 min. prin înțelegere prealabilă și în comun acord cu Moiseenco Dumitru și cu alte persoane (în privința cărora procesul penal a fost disjuns în procedură separată), mărind scopul de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, au pătruns pe ascuns într-un sarai din gospodăria lui Irinevici

Gheorghii, amplasat în satul Huluboaia, raionul Cahul, de unde au sustras 13 saci cu porumb.

Sacii i-au scos în afara saraiului, însă fiind depistați de proprietari, în procesul omiterii furtului, urmărind scopul de a continua acțiunile infracționale pentru a sustrage deschis bunurile altei persoane, au aplicat violența fizică față de victime.

Astfel, Moiseenco Dumitru a doborât-o pe XXXX la pământ și i-a aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-i victimei excoriație pe genunchiul drept, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr.68/D din 29-02.2016-28.03.2016 se califică ca vătămare corporală neînsemnată, și fractura coastei IX, care se califică ca vătămare corporală medie.

Iar Rotaru Andrei a doborât-ul pe Irinevici Gheorghii l-a pământ și i-a aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului cauzându-i excoriație pe frunte, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.23/D din 26.01.2016, se califică ca vătămare corporală neînsemnată, iar în urma acestor acțiuni violente au sustras deschis:

- 3 saci cu porumb, care-i aparțineau lui XXXX, cu greutatea unui sac de 50 de kg, în total 150 de kg, cu valoarea unui kg de 3,80 lei, în total de 570 lei, și
- 2 saci cu porumb, care-i aparțineau lui Irinevici Gheorghii , cu greutatea unui sac de 50 de kg, în total 100 de kg, cu valoarea unui kg de 3,80 lei, în total de 380 lei.

Prin acțiunile sale Moiseenco Dumitru și Rotaru Andrei , în comun cu alte persoane au sustras din avutul lui XXXX și Irinevici Gheorghii bunuri în sumă totală le 950 lei.

Prin acțiunile sale Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru au săvârșit infracțiunea revăzută de art.188 alin. (2) lit. b) d) Cod penal, cu semnele de calificare, tâlhărie, adică iacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență lericuloasă pentru viață și sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.

2.1. Rotaru Andrei a fost pus sub învinuire pentru faptul că la atras pe minorul *Moiseenco Dumitru* la activitate infracțională și instigarea lui la săvârșirea infracțiunii în următoarele circumstanțe.

La data de 05 noiembrie 2015, în jurul orelor 00.30 minute, urmărind scopul de a instiga un minor la săvârșirea infracțiunii, l-a instigat pe minorul Moiseenco Dumitru născut la XXXX, la săvârșirea infracțiunii, cu care prin înțelegere prealabilă și în comun acord cu alte persoane necunoscute, au pătruns pe ascuns într-un sarai din gospodăria lui Irinevici Gheorghii, amplasat în satul Huluboaia, r-nul Cahul, de unde au sustras 13 saci cu porumb pe care i-au scos în afara saraiului, însă fiind depistați de proprietari, în procesul comiterii infracțiunii de furt, urmărind scopul de a continua acțiunile infracționale pentru a sustrage deschis bunurile altei persoane, au aplicat violența fizică față de victime, astfel Moiseenco Dumitru a doborât-o pe XXXX la pământ și i-a aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-i victimei excoriație pe genunchiul drept, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 68/D din 29-02.2016-28.03.2016, au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, și fractura coastei IX, care a fost produsă la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie, iar Rotaru Andrei l-a doborât pe Irinevici Gheorghii l-a pământ și i-a aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului cauzându-i excoriație pe frunte, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr.23/D din 26.01.2016, sunt produse

la acțiune traumatică cu obiect contondent dur și se califică medico-legal ca vătămare corporală neînsemnată, iar în urma acestor acțiuni violente au sustras deschis 3 saci cu porumb, care-i aparțineau lui XXXX cu greutatea unui sac de 50 de kg, în total 150 de kg, cu valoarea unui kg de 3,80 lei, în total 570 lei și 2 saci cu porumb, care-i aparțineau lui Irinevici Gheorghii, cu greutatea unui sac de 50 de kg, în total 100 de kg, cu valoarea unui kg de 3,80 lei, în total 380 lei.

Prin acțiunile lor intenționate Moiseenco Dumitru și Rotaru Andrei, în comun cu alte persoane au sustras din avutul lui XXXX și Irinevici Gheorghii bunuri în sumă totală de 950 lei.

Rotaru Andrei a fost învinuit de săvârșirea infracțiunea prevăzută de art. 208 alin. (1) Cod penal, cu semne de calificare „atragerea minorilor la activitatea criminală și instigarea lor la săvârșirea infracțiunilor, săvârșită de o persoană care a atins vârsta de 18 ani ”.

2.2. Minorul Moiseenco Dumitru a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la data de 05 noiembrie 2015, în jurul orelor 00:30 min., urmărind scopul de a-și satisface pofta sexuală în formă perversă, prin constrângere fizică, aflându-se în apropierea unui sarai din gospodăria lui Irinevici Gheorghii, amplasat în satul Huluboaia, raionul Cahul. doborât-o pe XXXXla pământ, i-a aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-i victimei excoriație pe genunchiul drept, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr.68/D din 29-02.2016- 18.03.2016, au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, și fractura coastei IX, care a fost produsă la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie, după care a XXXXXX, cauzându-i victimei XXXX plagă pe mucoasa vestibulului vaginal, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr.68/D din 29-02.2016-28.03.2016, au fost produse la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur și se califică ca vătămare corporală neînsemnată și contrar voinței acesteia a săvârșit cu ea acțiuni violente cu caracter sexual, satisfăcându-și astfel pofta sexuală în formă perversă.

Moiseenco Dumitru a fost învinuit de săvârșirea infracțiunea prevăzută de art.172 alin. (1) Cod penal, cu semne de calificare, acțiuni violente cu caracter sexual, satisfacerea poftii sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică a persoanei.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, au depus apeluri:

- *avocatul Victor Mîțăblîndă* în numele inculpatului *Rotaru Andrei*, prin care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Rotaru Andrei de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b),d) Cod penal, pe motivul că nu el a săvârșit infracțiunea.

În motivarea s-a indicat faptul că, instanța nu a apreciat corect probele acumulate și învinuirea adusă inculpatului este bazată în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Reieșind din probele prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei în instanță, vina inculpatului nu a fost dovedită vis-a-vis de cele incriminate. Potrivit sentinței, vinovăția lui Rotaru Andrei comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b),d) Cod penal este dovedită prin totalitatea probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată fiind în coroborare cu declarațiile părții vătămate Irinevici Gheorghii și XXXX.

În apel se notează că, sentința este bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate, în consecință fiind eronat interpretate declarațiile *inculpatului Rotaru Andrei*, care a negat comiterea infracțiunii imputate, iar instanța nu le-a apreciat pe acestea în coroborare cu robele administrate la dosar, care în opinia apărării dovedesc nevinovăția inculpatului. Or sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Instanța nu a ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul, că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului.

- *avocatul Saganscaia Oxana* în numele inculpatului *Moiseenco Dumitru*, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare de răspundere penală în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și art. 172 alin. (1) Cod penal, în privința lui *Moiseenco Dumitru*, deoarece infracțiunile nu au fost comise de ultimul.

În motivarea apelului sunt aduse următoarele argumente precum că, atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, *Moiseenco Dumitru* nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate.

Explică că, în ședința de judecată din 09 decembrie 2016 inculpatul a declarat, că nu a fost la fața locului la data de 05 noiembrie 2015, nu a comis careva acțiuni ilegale în privința părților vătămate *Irinevici Gheorghii și XXXX*.

Menționează că, învinuirea adusă lui *Moiseenco Dumitru* în comiterea infracțiunilor imputate a fost bazată doar pe depozițiile *Irinevici Gheorghii și XXXX*, iar alte probe veridice care pot sta în baza învinuirii lipsesc și organul de urmărire penală nu a întreprins nici-o măsură, ca să descopere infracțiunea și să identifice infractori.

Comunică că, la domiciliile inculpaților *Moiseenco Dumitru și Rotaru Andrei* nu s-au efectuat percheziții și nu s-a depistat cei 5 saci de porumb, care au fost furati de la părțile vătămate.

Părțile vătămate, *Irinevici Gheorghii și XXXX* au declarat, că infractorii au fost cu un automobil și au încărcat sacii în automobil, iar organul de urmărire penală nu a stabilit ce automobil a fost la fața locului și cui îi aparține. De asemenea, fiind pe timp de toamnă în luna noiembrie, trebuia și putea să rămâne careva urme a anvelopelor automobilului. Nu s-a efectuat nici-o expertiză trasologică în acest sens.

Mai comunică că, instanța nu a luat în considerație faptul că, părțile vătămate *Irinevici Gheorghii și XXXX* sunt persoane de vârstă înaintată, care pot avea dificultăți cu memoria, cu crearea poziției obiective și juste asupra celor întâmplate.

Irinevici Gheorghii și XXXX fiind audiați în ședința de judecată din 31 octombrie 2016 au dat declarații contradictorii celor date la urmărire penală și celor indicate în rechizitoriu.

Susține că, reieșind din declarațiile părților vătămate este evident că, vizibilitatea locului comiterii infracțiunii a fost redusă și rea. Părțile vătămate susțin că lumina ardea doar în casă și deasupra la pragul casei mai ardea unul. Rezultă, că ei nu au putut vedea bine la față persoanele care le-au atacat, mai, ales, că *Irinevici Gheorghii* de mai multe ori a declarat în ședința de judecată că, atacatorul i-a scrinit mâinile la spate și la culcat cu fața în jos.

Consideră că, instanța de judecată greșit a ajuns la concluzia, că *Moiseenco Dumitru*, fiind minor a comis în privința părții vătămate *XXXX* infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (1) Cod penal, deoarece a fost imputată numai în baza Raportului de expertiză medico-legală nr.741 din 10 noiembrie 2016 prin care sa

constatat că, XXXX are excoriație pe genunchi, plagă pe mucoasa vestibului vaginal produse cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele relatate.

Partea vătămată XXX. la urmărirea penală și în ședința de judecată din 31.10.2016 a declarat că atacatorul a dorit să-i provoace durere și săi facă rău, însă, nici la urmărirea penală, nici în instanța de judecată nu a fost dovedit faptul, că anume Moiseenco Dumitru a comis aceste acțiuni în privința victimei XXX. Nu a fost efectuată nici-o expertiză sau examinare în acest sens, care ar confirma legătura cauzală între concluzia expertului și acțiunile ilegale a lui Moiseenco Dumitru, nu sa luat careva material biologic, care aparține părții vătămate XXXX și de sub unghiile lui Moiseenco Dumitru.

Apelantul notează vina inculpatului Moiseenco Dumitru nu a fost dovedită prin nici-o probă veridică și concludentă iar, depozițiile părților vătămate Irinevici Gheorghii și XXXX nu pot sta în baza unei sentințe de condamnare.

- procurorul, potrivit căruia s-a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, prin care Rotaru Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d) din Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Iar Rotaru Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen ie 5 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Prin aplicarea art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni să-i fie stabilită lui Rotaru Andrei, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 8 ani și 3 luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

De recunoscut Moiseenco Dumitru vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute ie art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Moiseenco Dumitru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

De aplicat art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni i-a fost stabilită lui Moiseenco Dumitru, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Admiterea acțiuni civile înaintate de Irinevici Gheorghii și încasarea în mod solidar de la Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru - 380 lei prejudiciul material și 10 000 lei prejudiciul moral, în beneficiul lui Irinevici Gheorghii.

Admiterea acțiuni civile înaintată de XXXX și încasarea în mod solidar de la Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru - 694 lei prejudiciul material și 10 000 lei prejudiciul moral, în beneficiul lui XXX.

Încasarea de la inculpații Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru în contul statului suma de 217 lei, pentru recuperarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale. Restituirea corpurile delict 8 saci cu porumb proprietarilor.

Procuror a invocat că, instanța de fond neîntemeiat l-a achitat pe Rotaru Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) din Codul penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În cadrul cercetărilor judecătorești Rotaru Andrei a declarat că, el cunoștea despre faptul că Moiseenco Dumitru era minor, astfel, prin acțiunile sale l-a instigat și l-a determinat să comită infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b) d) din Codul penal.

Consideră că, pedeapsa stabilită inculpaților nu corespunde gravității infracțiunilor comise, circumstanțelor stabilite în cauză, personalității făptuitorilor, de aceea sentința urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri și cu stabilirea unei pedepse mai severe.

La stabilirea pedepsei urmează să se țină cont de prevederile art. 2 alin. (2), art. 61, alin. (2), art. 75, alin. (1), art. 84 din Codul penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 august 2017, au fost admise apelurile declarate de procuror, de avocatul Mîțăblîndă Victor în numele inculpatului Rotaru Andrei și de avocatul Saganscaia Oxana în numele inculpatului Moiseenco Dumitru.

S-a casat parțial sentința primei instanțe, în latura penală în privința inculpatului Moiseenco Dumitru și în latura civilă (în privința ambilor inculpați), cu pronunțarea hotărârii noi:

Moiseenco Dumitru a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.172 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Moiseenco Dumitru a fost condamnat pe art.188 alin. (2) lit. b) d) Cod penal, la 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Au fost admise parțial acțiunile civile ale părților vătămate Irinevici Gheorghii și XXX, cu încasarea de la inculpații Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru în mod solidar în contul reparării prejudiciului material:

- în beneficiul lui Irinevici Gheorghii în mărime de 380 lei;
- în beneficiul lui XXXX în mărime de 694 lei.

S-a încasat în beneficiul părții vătămate Irinevici Gheorghii, cu titlu de prejudiciu moral:

- de la inculpatul Rotaru Andrei în mărime de 3 000 lei, de la inculpatul Moiseenco Dumitru, în mărime de 3 000 lei.

S-a încasat în beneficiul părții vătămate XXX, cu titlu de prejudiciu moral:

- de la inculpatul Rotaru Andrei în mărime de 3 000 lei, de la inculpatul Moiseenco Dumitru, în mărime de 3 000 lei.

S-a respins ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei în sumă de 217 lei.

În rest sentința s-a menținut.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, consideră neîntemeiate argumentele apelurilor declarate de apărătorii inculpaților, privind lipsa probelor de vinovăție al inculpaților în comiterea tâlhăriei, deoarece părțile vătămate direct indică la persoana inculpaților Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru ca autorii infracțiunii.

Nu sunt constatate temei de a pune la îndoială declarațiile părților vătămate Irinevici Gheorghii și XXXX privind comiterea acțiunilor de față de victimele mume de inculpații în cauză. Reieșind din circumstanțele cauzei, că părțile vătămate și inculpații sunt consăteni, localitatea fiind una relativ mică și ei îi recunosc după trăsăturile feței.

Începând cu plângerea și sesizarea, cât și declarațiile la urmărire penală, în prima instanță și în instanța de apel părțile vătămate au depus declarații detaliate,

consecutive, fără contradicții în depozițiile sale, privind acțiunile fiecăruia din inculpați la evenimentele ce au avut loc la data de 05.11.2015.

Astfel, prin proces-verbal de consemnare a plângerii din 05 noiembrie 2015 orele 11.15 potrivit căruia, Irinevici Gheorghii a solicitat a fi atrași la răspundere Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru, indicînd în plîngere că, ultimii la data de 05 noiembrie 2015 în jurul orelor 00.30 au tentat să sustragă 8 saci cu porumb din hambarul ce-i aparține, situat lîngă domiciliul acestuia amplasat în s. Huluboaia, r-nul Cahul, prin care acțiuni i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil în sumă totală de 960 lei.

Din procese-verbale de audiere a părților vătămate: din 05 noiembrie 2015 Irinevici Gheorghe, XXX, din 05 noiembrie 2015 (f.d.9-10,14), din 29 decembrie 2015 (f.d.77-79), (f.d.80-82) rezultă că în calitate de atacatori sunt indicate persoanele ambelor inculpați: Rotari A. și Moiseenco D.

Raport de expertiză medico-legală nr.741 (f.d.49) în concluzia căruia, în baza datelor expertizei medico-legale la cet. XXX, s-a constatat: excoriație pe genunchi, plaga pe mucoasa vestibulului vaginal produse la acțiuni traumatice cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele relatate califică medico-legal ca *vătămare corporală neînsemnată*. În raport, din cuvintele victimei sunt indicate familiile Moiseenco D. și Rotari A. ca persoanele ce au comis jaf.

Raport de expertiză medico-legală nr.742 (f.d.57) în concluzia căruia se atestă faptul că, în baza datelor expertizei medico-legale la cet. *Irinevici Gheorghii*, anul nașterii 1931, s-a constatat excoriație pe frunte produsă la acțiune traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele relatate se califică medico-legal ca *vătămare corporală neînsemnată*. În raport, la capitol circumstanțele cauzei, victima a indicat familiile făptuitorilor: Moiseenco D. și Rotaru A.

Prin urmare, a fost cert demonstrată și dovedită latura obiectivă de comitere de către inculpații Rotaru A. și Moiseenco D. a infracțiunii de tâlhărie, care se manifestă prin atac-acțiunile agresive a făptuitorilor, surprinzătoare pentru victimă care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.

Părțile vătămate atît pe parcursul procesului penal cît și în instanța de apel, au susținut că au fost atacați de inculpați cu scopul sustragerii porumbului. Instanța de apel cît și instanța de fond nu a stabilit existența vreunor relații ostile ori alte motive ca părțile vătămate să indice intenționat și special asupra inculpaților ca autori ai infracțiunii.

Nu au fost constatate motive de răzbunare ori cu caracter asemănător și declarațiile părților vătămate sunt apreciate ca veridice.

Instanța de apel, apreciază critic declarațiile martorilor înaintate în susținerea poziției apărării despre existența alibi la inculpați, ele fiind prezentate doar în instanța de apel, fără a fi invocate în parcursul urmăririi penale și nici la cercetarea judecătorească la prima instanță. Inculpații la urmărirea penală sau limitat doar la nerecunoașterea vinovăției și la dreptul de refuz în depunerea declarațiilor.

Se resping ca nepertinente declarațiile martorului Ianuș Gh. precum că toți s-au culcat după orele 23.00 și nimeni nu a ieșit din odaie, nu a simțit ca cineva să iasă din odaie, deoarece infracțiunea de care este învinuit și Rotaru Andrei a fost comisă în jurul orei 00.30 minute și , putea să nu observă ieșirea inculpatului din domiciliul în parcursul nopții .

Mai mult ca atît, potrivit declarațiilor martorului Lanciu A. care a comunicat că în jurul orei 20.00 lîngă porțile casei părților vătămate a văzut un automobil de

culoare galbenă-orange, de model „Jiguli”. Fapt ce demonstrează veridicitatea declarațiilor părților-vătămate privind prezența automobilului. Nu pot fi admise și declarațiile martorei apărării - Casim Prascovia ele fiind incerte, contradictorii, nepertinente ce au redat relativ convorbirea cu victima Edlicica L..

Cît privește argumentul declarat în interesul inculpatului Rotaru Andrei precum că, instanța nu a apreciat corect probele acumulate și învinuirea este bazată pe presupuneri cît și argumentele apelului declarat în interesul inculpatului Moiseenco Dumitru, precum că vina ultimului nu a fost dovedită cu probe veridice și concludente, instanța de apel a menționat că, prima instanță a reținut toate circumstanțe care au fost constatate și elucidate din totalitatea de probe administrate în cauza penală și care au fost obiectiv apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - lin punct de vedere al coroborării lor.

Sunt eronate concluziile avocatului Saganscaia Oxana precum că, părțile vătămate nu aveau posibilitatea să vadă atacatorii, deoarece lumina ardea doar în casă și deasupra la pragul casei, iar partea vătămată deținea o lanternă.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Irinevici Gheorghi, a declarat că, a văzut atacatori care era Rotaru și Moiseenco, deoarece afară ardea becul electric și se vede la 150 metri, iar potrivit declarațiilor părții vătămate XXXX a comunicat că lumina de la casă bate în serai și se vede bine, instanța de apel constată că părțile vătămate au avut posibilitatea reală să-și vadă atacatorii.

Astfel, părțile vătămate cert au văzut atacatorii la față, pe care i-a și numit Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru.

Instanța de apel a menționat că, veridicitatea declarațiilor părților vătămate este confirmată prin consecutivitatea declarațiilor pe care le-a făcut atât la faza de urmărire penală, în cadrul instanței de fond, cît și în cadrul instanței de apel.

Cît privește argumentul avocatului Saganscaia Oxana precum că nu s-a efectuat expertiză sau examinare care ar confirma legătura causală între concluzia expertului și acțiunile ilegale a lui Moiseenco D., instanța a menționat că, potrivit probatoriului acumulat și enunțat de instanța de apel, demonstrează existența faptelor înscrinate inculpatului Moiseenco Dumitru prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Referitor la argumentul aceluiași apelant precum că cauza penală este fabricată sunt afirmații ce nu au nici un suport probant, întrucît urmărirea penală a fost efectuată în corespundere cu art. 252 Cod procedură penală, cu respectarea dreptului la apărare, inculpații fiind asigurați de asistență juridică.

În consecință sunt neîntemeiate apelurile declarate de apărătorii inculpaților, privind neconfirmarea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b),d) Cod penal.

4.2. Referitor la apelul procurorului de acuzare pe art. 208 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond just a stabilit că nu a fost demonstrată vina inculpatului Rotaru Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.208 alin.(1) Cod penal și a fost achitat pe acest capăt de acuzare, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Elementul de bază care determină caracterul art. 208 Cod penal, constituie instigarea la săvârșirea infracțiunii. Acuzatorul de stat nu a demonstrat și nu a confirmat prin probe veridice, ce necesită a fi anexate la materialele cauzei penale, precum că Rotaru Andrei l-a atras minorul la activitatea criminală și că la instigat pe minorul Moiseenco Dumitru la săvârșirea infracțiunilor. Acest fapt se demonstrează

și prin circumstanțele cauzei, privind acțiunile fiecărui din inculpați, anume faptul că minorul inculpatul Moiseenco Dumitru a comis acțiunii mai grave decât inculpatul Rotaru Andrei, prin cauzarea leziunilor corporale medii, ce au determinat calificarea acțiunilor ca tâlhărie.

Pentru a fi prezentă infracțiunea specificată la art. 208 Cod penal, este ineluctabilă prezența unei influențe îndreptate asupra minorului, indiferent de gradul și intensitatea acesteia, de aici și rezultând și necesitatea, ca inițiativă de a săvârși infracțiunea să-i aparțină de fiecare dată persoanei adulte.

Potrivit declarațiile inculpatului Rotaru Andrei, ultimul a declarat că nu cunoaște vârsta lui Moiseenco Dumitru, iar potrivit declarațiilor inculpatului Moiseenco Dumitru, ultimul a confirmat faptul că Rotaru Andrei nu cunoștea vârsta acestuia și nu au discutat despre vârsta fiecăruia și nu cunosc când sunt zilele de naștere a fiecăruia. Ambii inculpați neagă comiterea infracțiunii, iar din declarațiile părților vătămate nu rezultă că unul de inculpați la tras pe altul la comiterea infracțiunii.

Mai mult ca atât, Moiseenco Dumitru și Rotaru Andrei au învățat într-o clasă și ultimul a presupus că sunt de o vârstă cu Moiseenco Dumitru. Diferența de vârstă între Moiseenco și Rotaru este de 2 ani.

Instanța de apel atenționează că, dacă inițiativa de a comite infracțiunea împreună cu persoana adultă aparține minorului sau ambilor, atunci cele comise trebuie calificate, în baza regulilor participației penale.

Nu a fost cert demonstrat, instigarea la săvârșirea infracțiunii prin acțiune sau sistem de acțiuni intenționate din partea lui Rotaru Andrei față de Moiseenco Dumitru, de natură fizică și/sau psihică îndreptate spre cunoștința și voința minorului, cu scopul de a determina să ia hotărâri de a săvârși nemijlocit infracțiunea.

4.3. Referitor la acuzarea inculpatului Moiseenco Dumitru pe art. 172 alin.(1) Cod Penal.

Instanța de apel, analizând materialele cauzei penale în raport cu probele aduse, a constatat că prima instanță eronat a stabilit existența în acțiunile inculpatului Moiseenco Dumitru elementele componente de infracțiuni prevăzute de art. 172 alin. (2) Cod penal.

Ori, *latura subiectivă* a infracțiunii nominalizate constituie intenția directă și necesită a stabili că acțiunile au fost comise cu scopul de satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă.

Instanța analizând declarațiile părții vătămate XXX, care a comunicat că, acțiunile inculpatului Moiseenco Dumitru au fost îndreptate spre a-i provoca durere, acțiuni care ulterior s-au revărsat în tâlhărie. Fapt confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală nr.68/D (f.d.104-105), raport de expertiză medico-legală nr.741 (f.d.49) potrivit căruia s-a atesta că, plaga pe mucoasa vestibulului vaginal se califică în ansamblu cât și aparte ca vătămare corporală neînsemnată.

Potrivit art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componente de infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Instanța de apel a stabilit că instanța de fond nu a luat în calcul, faptul că, prin circumstanțele cauzei nu s-a demonstrat că acțiunile au fost întreprinse în scopul realizării satisfacerii poftelor sexuale, dar acțiunile violente a inculpatului Moiseenco Dumitru au fost îndreptate cu scopul sustragerii bunurilor (sacilor de porumb), care ulterior sau transformat în acțiuni de tâlhărie. Ori, din declarațiile părții vătămate

XXXX rezultă că acțiunile violente au fost întreprinse de Moiseenco D. cu scopul de a imobiliza victima în scopul continuării sustragerii bunurilor.

Astfel, sunt parțial veridice argumentele apelului înaintat de Saganscaia Oxana în numele lui Moiseenco Dumitru precum că nu s-a comis fapta prevăzută de art. 172 alin. (2) Cod penal, și urmează a fi achitat pe acest capăt de acuzare, din motivul că fapta nu întrunește elementele acestei infracțiuni.

Cu referire la chestiunea de stabilire pedepsei în privința inculpatului Moiseenco Dumitru, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 75 alin (1) Cod penal, de circumstanțele reale ale cauzei și personalitatea inculpatului, anume că infracțiunile comise de Moiseenco Dumitru , care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor grave, lipsa circumstanțelor agravante și recunoașterea ca circumstanță atenuantă - comiterea infracțiunii la vârsta minoră, precum că comiterea infracțiunilor prin participatie complexă, în calitate de autor al acțiunilor de sustragere a bunurilor și ținând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Reieșind din prevederile alin.(3) art. 70 Cod penal, reducerea în jumătate din maximul pedepsei pentru minor, instanța de apel a considerat că, urmează a fi aplicată pedeapsa lui Moiseenco D. pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, sub formă de închisoare pentru un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În opinia instanței de apel, pedeapsa menționată va fi una echitabilă, corespunzătoare și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea inculpatului față de infracțiunile săvârșite și de consecințele acesteia și va atinge scopul pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prima instanță just l-a recunoscut pe inculpatul Rotaru Andrei, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă în formă de închisoare pentru un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fiind luate în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsie penale, prevederile art.75 și art.61 Cod penal, nefiind cazul reducerii acestei pedepse.

Privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei, instanța de apel a constatat că instanța de fond eronat a dispus încasarea sumei de 217 lei în mod solidar de la inculpații Moiseenco Dumitru și Rotaru Andrei.

Conform art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: gradului de gravitate și caracterului vătămărilor integrității corporale, iar potrivit alin.(2), plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Respectiv, prin prisma normei procesuale, încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei se face din contul mijloacelor bugetului de stat, deoarece în sarcina statului este de a dovedi vinovăția celor imputate în acțiunile inculpaților, prin urmare nu pot fi puse pe seama inculpaților încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei. Astfel, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 217 lei.

4.4. Referitor la Soluționarea acțiunii civile al părților vătămăte.

Instanța de apel a menționat că, sunt întemeiate parțial argumentele apelului declarat de procuror privind admiterea acțiunii civile înaintată de părțile vătămăte Irinevici Gheorghe și XXXX.

Prima instanță eronat a concluzionat că, acțiunea civilă de către părțile vătămate nu au fost depuse, dându-le solicitând doar recunoașterea în calitate de parte civilă, fără a depune careva acțiune civilă în conformitate cu normele procesual-penale.

Potrivit art. 219 alin.(1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. ”

Instanța de apel, analizând cererile părților vătămate XXXX(f.d.109) și Irinevici Gheorghe (f.d.112) din 28 martie 2016 a menționat că: XXXX inserează cauzarea prejudiciului material în sumă de 570 lei pentru porumb sustras și 124 lei pentru servicii de radiologie suportate, în total suma de 694 lei prejudiciu material, cu anexarea bonului de plată (f.d.110), iar prin ordonanța procurorului din 28 martie 2016 (f.d.111), XXXX a fost recunoscută în calitate de parte civilă.

Potrivit cererii, Irinevici Gheorghe a solicitat încasarea sumei de 380 lei ca prejudiciu material pentru porumbul sustras, iar prin ordonanța procurorului din 28 martie 2016 (f.d.113), Irinevici Gheorghe a fost recunoscut în calitate de parte civilă.

Prin aceiași cereri părțile vătămate au solicitat și repararea prejudiciului moral, solicitând încasarea a câte 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Potrivit art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală „odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. ”

Părțile vătămate și-au afirmat poziția la acest capitolul, pe calea normelor procesual-penale, cu depunerea cererii și anexarea la materialele cauzei a prejudiciului material cauzat.

Reieșind din circumstanțele atestate instanța de apel a considerat necesar de a stabili mărimea prejudiciului material cauzat părții vătămate Irinevici Gheorghe în sumă de 380 lei și părții vătămate XXXX în suma de 694 lei.

Potrivit art.1398 alin.(1) Cod civil, prevede că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral, cauzat prin acțiunea sau omisiune.

Conform art. 1422 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului prin echivalent bănesc.

Potrivit art. 1423 alin.(1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăție este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Instanța de apel a admis că prin săvârșirea infracțiunii de către inculpați, părților vătămate i-au fost cauzate suferințe psihice (stres, frustrare, disconfort, etc.), însă consideră că, suma de 10 000 lei solicitată cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare, iar suma de 3 000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral, în mod solidar, va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă părților vătămate pentru suferințele psihice suportate ca urmare a comiterii infracțiunii de tâlhărie.

În acest context, instanța de apel notează că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația, trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În termenii Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acestea să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie nici sume excesiv de mari pentru autorul daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Din considerentele deja expuse se demonstrează că valoarea despăgubirilor cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 3 000 lei de la fiecare inculpat, este o compensare echitabilă, și care va fi în măsură să aducă o satisfacție părților vătămate suferințelor cauzate.

Luând în considerare cele mai sus menționate. Colegiul judiciar ajunge la concluzia ie a admite apelurile declarat de procurorul Procuraturii Cahul, apelul avocatului în interesul inculpatului Rotaru Andrei, apelul avocatului în interesul inculpatului Moiseenco Dumitru, casarea sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au contestat-o cu recursuri ordinare:

- procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, ori din materialele cauzei sunt suficiente probe care indică că inculpatul Rotaru Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 208 alin. (1) Cod penal, și inculpatul Moiseenco Dumitru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (1) Cod penal. Totodată, se invocă că Rotaru Andrei a cunoscut cu certitudine că Moiseenco Dumitru este minor. Astfel, Rotaru Andrei l-a instigat pe minorul Moiseenco Dumitru și l-a determinat să comită infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal. Referitor la episodul de învinuirea lui Moiseenco Dumitru pe art. 172 alin. (1) Cod penal, acuzarea menționează că, se consideră consumată infracțiunea odată cu începerea realizării actului sexual al făptuitorului cu victima, indiferent de consecințe. De asemenea, instanța de apel nu s-a expus asupra individualizării pedepsei prin care acuzarea a solicitat o pedeapsă mai aspră. Acuzarea invocă dezacordul cu respingerea a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei în suma de 217 lei, invocând art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală;

- avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului Rotaru Andrei, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Rotaru Andrei. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor. Totodată, menționează că, instanța de apel nu a apreciat și a analizat toate motivele invocate în apel și nu a fost luată în considerație că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, ori instanța s-a expus printr-o frază generală de admitere a apelului, fără a menționa în ce parte se admite apelul și care sunt motivele care a stat la baza admiterii acestuia. De asemenea, lipsește elementul obligatoriu pentru infracțiune de tâlhărie „violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei”, ori Rotaru Andrei i-a aplicat părții vătămate Irinevici Gheorghe, vătămări corporale neînsemnate. Prin urmare, cauza s-a

examinat cu nerespectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, este neîntemeiată acțiunea civilă a părților vătămate;

- avocatul Saganscaia Oxana în numele inculpatului Moiseenco Dumitru, fără a face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Moiseenco Dumitru. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor; instanța a examinat cauza unilateral; părțile vătămate sunt persoane în etate și pot avea dificultăți cât cu memoria atât și cu posibilitatea să-și creeze o poziție obiectivă și justă asupra celor întâmplate, ori declarațiile acestora sunt contradictorii; este neîntemeiată acțiunea civilă a părților vătămate.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului Rotaru Andrei a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de procuror, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece plate pentru expertiză se face din contul mijloacelor bugetului de stat. Totodată, inculpatul Rotaru Andrei nu a săvârșit infracțiunea imputată și este neîntemeiată acțiunea civilă a părților vătămate, ea nu corespunde prevederilor de formă și conținut a acțiunii civile.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de autorii recursurilor nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror:

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, procurorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Recurentul mai invocă că, instanța de apel incorect a apreciat probele prezentate de apelant care confirmă vinovăția inculpaților în cele incriminate.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Colegiul remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textul deciziei instanței de apel.

Temei de a pune la îndoială veridicitatea probelor și concluziilor instanțelor nu s-au stabilit. Totodată, Colegiul penal menționează că, argumentele invocate în recursul procurorului au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta respectând prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs procurorul nu a indicat.

Cît privește temeiul invocat de procuror precum că, Rotaru Andrei l-a instigat pe minorul Moiseenco Dumitru și l-a determinat să comită infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, astfel Rotaru Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 208 alin. (1) Cod penal. Colegiul penal menționează că, susține poziția instanței de apel precum că, „...*acuzatorul de stat nu a demonstrat și nu a confirmat prin probe veridice, ce necesită a fi anexate la materialele cauzei penale, precum că Rotaru Andrei l-a atras minorul la activitatea criminală și că la instigat pe minorul Moiseenco Dumitru la săvârșirea infracțiunilor. Acest fapt se demonstrează și prin circumstanțele cauzei, privind acțiunile fiecărui din inculpați, anume faptul că minorul inculpatul Moiseenco Dumitru a comis acțiunii mai grave decât inculpatul Rotaru Andrei, prin cauzarea leziunilor corporale medie, ce au determinat calificarea acțiunilor ca tâlhărie.*”

De asemenea, Colegiul penal menționează că, dacă inițiativa de a comite infracțiunea împreună cu persoana adultă aparține minorului sau ambilor, atunci cele comise trebuie calificate, în baza regulilor participației penale, ori nu a fost cert demonstrat, instigarea la săvârșirea infracțiunii prin acțiune sau sistem de acțiuni intenționate din partea lui Rotaru Andrei față de Moiseenco Dumitru, de natură fizică și/sau psihică îndreptate spre cunoștința și voința minorului, cu scopul de a determina să ia hotărîri de a săvârși nemijlocit infracțiunea.

Referitor la temeiul invocat de procuror precum că, inculpatul Moiseenco Dumitru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal menționează următoarele: *latura subiectivă* a infracțiunii nominalizate constituie intenția directă și necesită a stabili că acțiunile au fost comise cu scopul de satisfacerea poftei sexuale în formă perversă.

Ori, prin declarațiile părții vătămate XXX, care a comunicat că, acțiunile inculpatului Moiseenco Dumitru au fost îndreptate spre a-i provoca durere, acțiuni care ulterior s-au revărsat în tâlhărie. Fapt confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală nr.68/D (f.d.104-105), raport de expertiză medico-legală nr.741 (f.d.49) potrivit căruia s-a atesta că, plaga pe mucoasa vestibulului vaginal se califică în ansamblu cît și aparte ca vătămare corporală neînsemnată.

Potrivit art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Instanța de apel a stabilit că instanța de fond nu a luat în calcul, faptul că, prin circumstanțele cauzei nu s-a demonstrat că acțiunile au fost întreprinse în scopul realizării satisfacerii poftei sexuale, dar acțiunile violente a inculpatului Moiseenco Dumitru au fost îndreptate cu scopul sustragerii bunurilor (sacilor de porumb), care ulterior sau transformat în acțiuni de tâlhărie. Ori, din declarațiile părții vătămate XXXX rezultă că acțiunile violente au fost întreprinse de Moiseenco D. cu scopul de a imobiliza victima în scopul continuării sustragerii bunurilor.

Referitor la individualizarea pedepsei, Colegiul penal remarcă că, instanța de apel dispunând executarea reală de către inculpaților a pedepsei închisorii, la numirea termenului ei a ținut cont atât de prevederile art. 61, 75 Cod penal, ce reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt: gravitatea prin prisma art. 16 alin. (4) Cod penal a faptei comise și urmările prejudiciabile survenite.

Totodată, recurentul critică decizia instanței de apel că, în viziunea sa, greșit nu a încasat de la inculpați în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 217 lei.

Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate aceste argumente, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția în această parte, care a fost expusă pe larg la pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Iar potrivit alin. (2) aceluiași articol, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

Suma de 217 lei solicitată de procuror ca să fie încasată de la inculpați în folosul statului constituie suma care a fost suportată pentru efectuarea expertizei.

Potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale. Dispoziție alin. (2) aceleiași norme stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Referitor la recursurile ordinare declarate de avocatul Gîrneț Zinaida în numele inculpatului Rotaru Andrei și avocatul Saganscaia Oxana în numele inculpatului Moiseenco Dumitru.

În recursurile ordinare, apărătorii invocă în drept teme de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Recurenții invocă că, instanța de apel incorect a apreciat probele prezentate de apelant care confirmă vinovăția inculpatei în cele incriminate.

Motivele aduse de către autorii recursurilor, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, țin de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textele sentinței și deciziei.

Temei de a pune la îndoială veridicitatea probelor și concluziilor instanței de apel nu s-au stabilit. Totodată, Colegiul penal menționează că, argumentele invocate în recursurile apărătorilor au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta respectând prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs apărătorul nu a indicat.

Cît privește argumentul recurentului avocatului Gîrneț Zinaida în numele inculpatului Rotaru Andrei precum că, instanța s-a expus printr-o frază generală de admitere a apelului, fără a menționa în ce parte se admite apelul și care sunt motivele care a stat la baza admiterii acestuia, Colegiul penal menționează că, instanța de apel în partea dispozitivă a deciziei clar a menționat că, „... s-a casat parțial *sentința primei instanțe*, în *latura penală* în privința inculpatului *Moiseenco Dumitru* și în *latura civilă (în privința ambilor inculpați)*, cu pronunțarea hotărîrii noi... *s-a respins ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei în sumă de 217 lei*”. Ori, din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, just s-a menționat fapta că, „... *instanța de fond eronat a dispus încasarea sumei de 217 lei în mod solidar de la inculpații Moiseenco Dumitru și Rotaru Andrei*”.

Prin urmare, instanța de apel a admis apelul avocatului Victor Mîțăblîndă în numele inculpatului Rotaru Andrei, doar în această parte, iar în rest s-a menținut sentința primei instanțe în privința lui Rotaru Andrei.

Referitor la nevinovăția inculpaților Rotaru Andrei, Moiseenco Dumitru, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în pct. 4.1., 4.2, 4.3, 4.4 din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluziile în privința inculpatului să fie legale și întemeiate.

În continuare, instanța de recurs nu poate reține ca fiind întemeiate argumentele invocate de apărători, precum că prin probele administrate la materialele dosarului nu se confirmă vinovăția inculpaților Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, Colegiul constată că, erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit, acțiunilor săvârșite de către Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru, li s-au dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa i-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de pericolul social al faptei comise, persoana vinovată, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Referitor la motivul invocat precum că lipsește elementul obligatoriu pentru infracțiune de tâlhărie „violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei”, Colegiul penal menționează că, prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Sub incidența noțiunii “violență periculoasă pentru viață și sănătate” nimeresc și cazurile: de compresiune a gâtului cu mâinile sau cu ajutorul unui șnur; de ținere îndelungată a capului victimei sub apă; de îmbrăcare pe capul victimei a unei pungi de polietilenă; de aruncare a victimei de la înălțime ori dintr-un mijloc de transport etc.

Deși asemenea acțiuni violente pot să nu provoace nici moartea victimei, nici vătămarea medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății acesteia, totuși, datorită caracterului lor, ele creează un pericol real pentru viață și sănătate.

Ori, în prezenta cauză, părțile vătămate sunt în etate, iar acțiunile inculpaților au crea un pericol real pentru viața sau sănătatea acestora.

Cît privește dezacordul cu acțiunea civilă admisă de instanța de apel, Colegiul penal menționează că, instanța de apel just a admis acesta, ori, analizînd cererile părților vătămate XXXX (f.d.109) și Irinevici Gheorghe (f.d.112) din 28 martie 2016 a menționat că: XXXX inserează cauzarea prejudiciului material în sumă de 570 lei pentru porumb sustras și 124 lei pentru servicii de radiologie suportate, în total suma de 694 lei prejudiciu material, cu anexarea bonului de plată (f.d.110), iar prin ordonanța procurorului din 28 martie 2016 (f.d.111), XXXX a fost recunoscută în calitate de parte civilă.

Potrivit cererii, Irinevici Gheorghe a solicitat încasarea sumei de 380 lei ca prejudiciu material pentru porumbul sustras, iar prin ordonanța procurorului din 28 martie 2016 (f.d.113), Irinevici Gheorghe a fost recunoscut în calitate de parte civilă.

Prin aceiași cereri părțile vătămate au solicitat și repararea prejudiciului moral, solicitînd încasarea a cîte 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Astfel, Colegiul penal consideră că, instanța de apel justificat a încasat de la Rotaru Andrei și Moiseenco Dumitru în beneficiul părților vătămate suma, a cîte 3000 lei de la fiecare, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 380 lei în beneficiul lui Irinevici Gheorghe și 694 lei în beneficiul lui XXXX cu titlu de prejudiciu material, întrucît în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar repararea prejudiciilor morale prezintă o modalitate distinctă, rezultat din lezarea sentimentelor de afecțiune.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că, despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Mai mult, pe aceiași cale de considerente, se enunță că potrivit art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, instanța poate obliga vinovatul să repare prejudiciul prin echivalent bănesc. Art. 1423 Cod civil prevede că, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Din materialele cauzei, rezultă că părțile vătămate au trecut prin suferință morală, iar instanța de apel a conchis corect că aceste suferințe urmează a fi recuperate de inculpați prin contra-echivalent bănesc, sumă ce a fost considerată echitabilă pentru recuperare a prejudiciului moral suferit.

Totodată, Colegiul penal menționează că, instanța de apel, rejudecând cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri, a motivat argumentat admiterea acțiunii civile, ținând cont de gradul de suferințe fizice și psihice cauzate prin vătămarea integrității corporale a victimelor, circumstanțele concrete ale cauzei, starea precară materială și personalitatea inculpaților. Astfel, la acest capitol Colegiul apreciază ca vădit neîntemeiate solicitările recurenților.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursurile declarate, sunt vădit neîntemeiate și se apreciază ca inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, de către avocatul Zinaida Gîrneț în numele inculpatului Rotaru Andrei, de către avocatul Oxana Saganscaia în numele inculpatului Moiseenco Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 august 2017, în cauza penală, în privința lui **Rotaru Andrei XXX și Moiseenco Dumitru XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **24 ianuarie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan